

Het Rijke Vlijmense Wielerleven

Terug in de Tijd, Vlijmense Wielerpioniers

1932: de Ronde van Brabant voor beroepsrenners komt in volle finale door Vlijmen. Hierboven twee beelden, die gemaakt zijn op de Wolput. Op de linkerfoto passeren de koplopers Staf Deloor(B) en Jules De Schepper (B), die ook in die volgorde op de Bossche wielerveenbaan zullen gaan eindigen. Op de rechterfoto de achtervolgers Korthout (B) en Corné Heeren, die ruim twaalf minuten later passeerden en als vierde en vijfde zouden finishen. Daartussen zat nog pechvogel Franz Dunder (Oostenrijk), die door materiaalpech uit de kopgroep was weggevallen en op zeven minuten derde werd. (DVD familie Mommersteeg)

In oktober 2011 begonnen we met het (ongeveer) tweewekelijks publiceren van een episode uit 'Het Rijke Vlijmense Wielerleven'. Gaandeweg ontdekten we dat de wielerschied van Vlijmen nog uitgebreider is dan vooraf gedacht werd. Door talrijke reacties vanuit heel Nederland en door verder onderzoek kwamen er veel nieuwe en nog volledig onbekende feiten uit het Vlijmense Wielerleven boven water.

1890: Aan deze internationale wedstrijden op de wielerveenbaan in Nijmegen werd door Vlijmenaar Johan Verlinden deelgenomen. Samen met zijn tandemmaat Kees Smits behaalde hij twee tweede plaatsen. (StadsArchief)

Nijmegen deed het tweetal later dat jaar mee aan internationale wedstrijden en behaalden zij op hun driewielertandem nog twee tweede plaatsen, de eerste keer achter Houtman-Raland,

Johan Verlinden, de eerste Vlijmense kampioen, was lid van de in 1886 opgerichte 'Bosschen Wielrijders-kring. Hiernaast het voorblad van het Reglement van deze wielerschied. (part.coll.)

De eerste Vlijmense kampioen Johan Verlinden werd voorafgaande aan zijn overwinning in het Clubkampioenschap van de Bossche Wielerschied in 1889 tweede in een wedstrijd georganiseerd door de Bossche Wielrijders Kring in 1888. In 1890 behaalde hij tijdens voorjaarswedstrijden op de wielerveenbaan in Nijmegen een tweede zege, ditmaal op een driewielertandem in het gezelschap van Kees Smits uit Waalwijk. Op dezelfde wielerveenbaan in

en de tweede keer achter Pander-Del Baere.

Op een dergelijke driewielertandem kwam het koppel Verlinden-Smits in wedstrijden uit. (part.coll.)

In juli van datzelfde jaar (1890) werd Johan individueel nog een keer derde tijdens een wedstrijd op de weg in Tilburg, die door zijn maat Smits gewonnen werd. Van Johan Verlinden werd nadien als wielrenner niets meer vernomen. Volgens 'Fietste Gij' werd hij notaris. Zijn tandemmaat, de in Blerick (L) geboren Kees Smits, werd in 1892 door de ANWB vanwege overtredingen van de amateurreglementen uitgesloten van wedstrijden, en was daarmee het eerste 'beroepsrennersgeval' in Nederland.

In 1909 werd aan de wielerrit Dwars door Brabant in de nieuwelingencategorie onder het rode rugnummer 43 (nieuwelingen) deel genomen door ene A. van Oijen uit Vlijmen. Helaas komt zijn naam alleen op de startlijst voor. In de uitslag van deze 100 kilometer lange tocht met start in 's-Hertogenbosch en aankomst in Bergen op Zoom is hij niet terug te vinden. Misschien vond deze renner het wel leuk om in een

grote wedstrijd luid aangemoedigd door vrienden en bekenden door zijn dorp te koersen en is hij meteen daarna afgestapt en naar huis gereden. Dat laatste is niet helemaal denkbeeldig, want de enige uitslag die terug te vinden is van deze Vlijmense coureur is een derde plaats die hij in 1907 behaalde in een wedstrijd in Den Bosch. Het ging hierbij wel om een wedstrijd 'Langzaam Rijden'!

De Meesters van Vlijmen

In 1921 duiken in het 'Rijwiel en Motor Orgaan' plotseling een aantal 'Meesters' met als woonplaats Vlijmen op. Zo staan W. Meesters (startkaart 5033) en L. Meesters (startkaart 5068) op 6 maart aan het vertrek van een wedstrijd in Tilburg. En A. Meesters (startkaart 6294) en B. Meesters (startkaart 6295) rijden op 31 juli een wedstrijd in Oisterwijk. Zonder resultaat overigens. Wie waren deze 'Meesters'? In de Sportkroniek van 1923 komen we wat meer over hen te weten, want daarin staan naast hun licentienummers ook hun adressen vermeld:

Nieuweling 220: L. (=Lambertus = Bart) Meesters, Vlijmen, Langstraat C 51 (later Grote Kerkstraat C51).

Nieuweling 291: Jos Meesters, Vlijmen, Heistraat 199, lid van Swift te Vught.

Nieuweling 363: W. (=Willem) Meesters, Vlijmen, Heistraat 199, lid van Swift te Vught.

Het blijken drie broers te zijn, waarvan vooral de oudste, Bart (1881-1966), ondanks het feit dat hij pas op gevorderde leeftijd begint met koersen (in 1921 is hij al veertig!), een lange wielercarrière tegemoet gaat. Ook Jos komt een aantal jaren met redelijk succes in wedstrijden aan het vertrek. Van Willem is geen enkele uitslag teruggevonden.

De eerste (teruggevonden) uitslag van een 'Meesters' dateert uit 1921:

Het 'Rijwiel en Motor Orgaan' vermeldt dat er op 9 oktober 1921 een 'betrouwbaarheidsrit' over 100 kilometer georganiseerd werd door Vitesse uit Tilburg. Het traject liep van Tilburg over Den Bosch, Vlijmen, Nieuwkuijk, Drunen, Baardwijk, Waalwijk, Capelle, Waspik, Oosterhout, Tilburg, Moergestel en Oisterwijk, waarna de finish in Tilburg was. Aan de controlepost tussen 's-Hertogenbosch en Vlijmen was er voor de eerst aankomende een extra premie uitgelooft: een stel Engelbert tuben. Deze werden bij de amateurs gewonnen door A. Peute en bij de nieuwelingen door L. Coequit. Bij de amateurs komt Maas in deze wedstrijd in

de sprint als eerste over de streep voor Paijmans, maar deze tekent protest aan, omdat Maas hem moedwillig gehinderd zou hebben in de eindsprint. Hoe de N.W.B. dit opgelost heeft en wie er uiteindelijk tot winnaar uitgeroepen is, is onbekend.

Bij de nieuwelingen wint de later als stayer bekend geworden Hagenaar Frans Leddy voor Keijssen en Van Toren. Vlijmenaar Bart Meesters wordt netjes zesde nog voor de latere zesdagencrack Janus Braspennincx, die elfde wordt.

Omstreeks 1930: hometrainingwedstrijd, met in het midden de aartsvader van het Vlijmense wielrennen Bart Meesters. (part.coll.)

Op 22 mei 1922 is er opnieuw een ereplaats voor Bart Meesters. In 'eene groote Betrouwbaarheidsrit voor amateurs, nieuwelingen en toeristen' over een afstand van 66 kilometer, uitgeschreven door de Tilburgse wielclub Vitesse behaalt hij bij de nieuwelingen een zevende plaats. De Tilburger Vermeer is winnaar voor Waterreus, H. en P. van de Kloot en Janus Braspennincx. Bij de amateurs wint de latere wereldkampioen op de sprint (amateurs 1929) Toine Mazairac. Een paar weken later, op 4 juli 1922, behaalt Bart (nog steeds als nieuweling) een

schitterende zesde plaats op het Nederlands wegkampioenschap, dat gewonnen wordt door Bom uit Rotterdam en over een afstand van 110 kilometer verreden werd op een parcours over de Veluwe met start en aankomst in Arnhem. En op 8 oktober 1922 wordt hij in het 'eigen' Vlijmen vierde, maar daarover later meer. Het jaar 1923 start niet zo best voor hem. In de Toer door Noord-Brabant, een rit over 210 kilometer uitgeschreven door de Tilburgse wielclub Velox, wordt hij 'gedisqualificeerd en gestraft met twee maanden schorsing, omdat hij zich liet gangmaken door een auto'. Later dat jaar, op 30 september 1923, wordt hij met wielclub Swift uit Vught achtste op het Nederlands Club Kampioenschap, dat over een afstand van 130 kilometer verreden werd rondom Soesterberg. Het tijddritteam van het Amsterdamse De Germaan veroverde de titel. Twee weken later werd op 14 oktober 1923 het Wegkampioenschap van de Zuid-Nederlandse Wiel Federatie verreden. Dit gebeurde in België. De route liep van Weelde via Arendonk, Mol, Geel en Herentals naar Turnhout. In dit kampioenschap werd Swift (Vught) derde met de renners L. Krijne (Den Bosch), P. v.d. Wulp (Breda), F. Dekkers (Waalwijk), L. Meesters (Vlijmen), L.v.d.Wal (Vught) en Van Griensven (Den Bosch). Deze wedstrijd van de Zuid Nederlandse Wiel Federatie werd in België verreden vanwege de Nederlandse Rijwielwet, die wedstrijden op de openbare weg verbood. Vandaar dat de meeste wedstrijden in die tijd verreden werden onder het mom van een betrouwbaarheidsrit (oftewel in tijddrit vorm). In 1925 komen we Bart nog tegen met een vierde plaats bij de amateurs in de door Dohmen gewonnen 115 kilometer tellende Ronde van Eindhoven. In de 'Grooten Prijs van 's-Hertogenbosch' van 1929 ('Grooten wegwedstrijd door Brabant', de Ronde van Brabant) die om 11 uur startte voor Hotel Central op de Markt in Den Bosch en aankwam op de Bossche Wielersbaan, behaalt hij als amateur een mooie veertiende plaats. Als oudste deelnemer (48 jaar dan inmiddels) krijgt hij van wethouder Van Meerwijk nog een apart complimentje. Een maand later wordt Bart achtste in de 100 kilometer lange rit Roermond-Maastricht. Ook daar krijgt hij een extra prijs als oudste

deelnemer, iets wat hem ook in 1930 nog een keer overkomt in de wedstrijd Helmond-Venlo-Helmond. Zijn leeftijd begint dan te tellen, want in de Ronde van Brabant 1930 wordt hij gelost. In de kranten wordt hij dan omschreven als 'een grijze bol van ver in de veertig'. Bart gaat daarom maar over naar de veteranen. In deze categorie wordt hij in 1934 tijdens het Nederlands Kampioenschap op de weg in Hoogerheide nog maar eens vijfde. Vele jaren later, in 1943, haalt Bart (als wielrenner dan toch) voor de laatste keer de krant. Op de wielersbaan

28 juni 1943: Vier 'Ouwe Taaie' aan het vertrek op de Bossche Wielersbaan. V.l.n.r. Piet Lutters (Vlijmen), Karels, Bart Meesters (Vlijmen) en Van Griensven. (Archief Piet Lutters jr.)

van 's-Hertogenbosch wordt er een veteranen-klassements-wedstrijd over twintig ronden verreden tussen de Bosschenaren Van Griensven (52 jaar) en Karels (47 jaar) en de Vlijmenaren Piet Lutters (met zijn 43 jaar de Benjamin van het stel) en Bart Meesters (59 jaar). De renners worden luid aangemoedigd door het publiek, dat spontaan het lied 'ouwe taaie, jippie-

jippie-jee' begint te zingen. Van Griensven is dan wel niet de oudste, maar blijkt wel de taaiste te zijn en wint.

Jos (geboren in 1884), een iets jongere broer van Bart (1881-1966) kwam in de jaren twintig een aantal keren in uitslagen van wielervedstrijden voor.

De Vughtse Wielersclub Swift, aangesloten bij de Z.N.W. (Zuid Nederlandse Wielersfederatie) organiseerde op zondag 3 juli 1923 de laatste van vijf 'examenritten'. Deze ging van Den Bosch via Lith en Ravenstein naar Rosmalen over een afstand van 80 kilometer, die door de snelste renner werd afgelegd in 2 uur en 31 minuten. In de einduitslag over deze vijf ritten werd Vlijmenaar Jos Meesters tweede in de 'tweede klas' (nieuwelingen) na Krijnen uit 's-Bosch. Een paar maanden later, op zondag 9 oktober 1923, wordt Jos gekroond tot Clubkampioen in Vlijmen (zie hieronder). Mogelijk is hij hierna een aantal jaren gestopt geweest met wielrennen, want pas in de eind jaren twintig komt hij weer in wielersuitslagen voor, ditmaal veelal op de baan. Zo veroverft hij bij een koppelkoers (met G. van Oorschot) in 1928 op de Bossche wielersbaan een tweede plaats, en in hetzelfde jaar op de baan van Helmond een vijfde plaats in een klassementswedstrijd. In 1929 veroverft hij (alweer op zijn 'thuisbaan in den Bosch' een tweede plaats in een sprinttoernooi en wordt hij nog vernoemd als deelnemer, die het verst wegkomt in de rit Roermond – Maastricht. Dan woont hij ondertussen niet meer in Vlijmen, maar in Zaltbommel, waar hij van zijn hobby zijn beroep heeft gemaakt, want daar is hij een rijwielhandel begonnen.

In het midden van de jaren twintig van de vorige eeuw treedt er nog een derde succesvolle Vlijmense renner voor het voetlicht: Dekkers (voornaam onbekend). Deze Dekkers veroverft binnen een maand tijd twee ereplaatsen. In mei 1924 wordt hij vijfde in een door de Zuid-Nederlandse Wielers Federatie uitgeschreven wedstrijd over tachtig kilometer met start in

Hintham en aankomst in Vught. Een maand later wordt hij derde in een rit over 115 kilometer door Zuid-Limburg met start en finish in Roermond. Wellicht is deze Dekkers dezelfde als de Frans Dekkers uit Waalwijk, die in 1923 vierde werd in een door Swift uitgeschreven 'examenrit' over 80 kilometer, en in 1925 Clubkampioen werd bij het Tilburgse Vitesse in een wedstrijd over 47 kilometer, en heeft hij toen een jaartje in Vlijmen gewoond. Want na die ene maand in 1924 wordt er van renner Dekkers uit Vlijmen niets meer vernomen!

De eerste Vlijmense wedstrijden!

Lang werd er aangenomen, dat de eerste wielervedstrijd in Vlijmen in 1941 werd verreden. Maar ondertussen weten we, dat er al in de beginjaren twintig een aantal wedstrijden in (rondom) Vlijmen verreden werden.

De eerste (bekende) editie

In de Nieuwe Tilburgse Courant van 3 oktober 1921 wordt voor het eerst melding gemaakt van een wedstrijd in Vlijmen op 2 oktober 1921. Het traject Vlijmen, Nieuwkuijk, Helvoirt, Vught, Sint Michielsgestel, 's-Hertogenbosch, Vlijmen wordt twee keer afgelegd en bedraagt in totaal tachtig kilometer. De door de 'Wielierclub te Vlijmen' uitgeschreven koers wordt volledig beheerst door renners van wielierclub Vitesse uit Tilburg. Paijmans komt 'na een vinnigen eindspurt' als eerste over de eindstreep, een half wieltje voor Van Disseldorp. Dit tweetal komt na twee uur en twintig minuten terug in Vlijmen en heeft vijf minuten voorsprong op Roestenberg, die derde wordt.

De tweede : Vlijmen heeft de smaak te pakken

Op zondag 23 april 1922 houdt de 'Rijwielvereniging' uit Vlijmen 'haar eerste wedstrijd van dit jaar'. Op de startlijst staan de Vlijmenaren W. Meesters (startkaart 7381), A. Meesters (startkaart 7382) en L. Meesters (startkaart 7395).

In Het Noord Brabantsch Dagblad Het Huisgezin van dinsdag 25 mei wordt naast de uitslag vermeld, dat "de wedstrijd zeer goed geslaagd is".

Amateurs: 110 km. 1. J. v.d. Kloot (Zundert), 2. P. Balemans (Breda), 3. W. Thollenaars (Nijmegen), 4. A. Peute (Blerick), 5. A. Gerrits (St. Michielsgestel)

Nieuweligen: 75 km. 1. M. v.d. Donk (St. Michielsgestel), 2. A. Braspenning (Zundert), 3. P. Borsten (Breda), 4. P. v.d. Heijden (Helmond), 5. A. Elings (Nijmegen)

Toeristen: 40 km. 1. W. van Helmond, 2. J. de Beer (Goirle), 3. J. Hendriks (Goirle), 4. P. Nurfloss (Goirle)

Helaas is er van de Vlijmense deelnemers niemand in de uitslag terug te vinden.

De derde: De Vereenigde Vrienden

Maar zij krijgen in datzelfde jaar nog een herkansing! Want op zondag 8 oktober 1922 wordt er door wielierclub 'De Vereenigde Vrienden' uit Vlijmen een betrouwbaarheidsrit uitgeschreven over 75 kilometer, 'uitsluitend voor nieuwelingen'. 'Als prijzen zijn er acht fraaie medailles en een evengroot aantal extra prijzen, bestaande uit sportartikelen beschikbaar gesteld. De inschrijving sluit op 1 oktober a.s. bij den secretaris der vereeniging, den heer Ant. Meesters, p.a. den heer Donners te Vlijmen.'

Op de startlijst zoals gepubliceerd in het 'Rijwiel en Motor Orgaan' komen de volgende wielrenners uit Vlijmen voor: W. Meesters (startkaart 8897), A. Meesters (startkaart 8898), L. Meesters (startkaart 8899) en C. van Keyn (startkaart 9912).

Blijkbaar was er een wedstrijd (mogelijk een clubkampioenschap ?) in een wedstrijd, want het Het Noord Brabantsch Dagblad Het Huisgezin van donderdag 12 oktober schrijft het volgende:

“Vlijmen, wielervedstrijd. De uitslag van den wielervedstrijd voor het kampioenschap is, dat van de 8 deelnemers J. Meesters, alhier, het kampioenschap heeft gewonnen. Hij legde de afstand van 75 kilometer in 2 uur en 25 minuten af.

In de klasse nieuwelingen werden de prijzen behaald als volgt:

1ste prijs Stallank, Soerendonk; 2de prijs J. van Mierlo, Soerendonk, 3de prijs L. v.d. Griensven, 's-Bosch, 4de prijs L. Meesters, Vlijmen, 5de prijs J. Ooms, Tilburg, 6de prijs J. Staans, Eindhoven, 7de prijs J. v.d. Kruis, Helmond, 8ste prijs Sander, Geldrop.”

Hoe dit precies heeft gezeten, is een raadsel. Bart Meesters wordt vierde en Jos Meesters, die niet in de uitslag voorkomt, wordt de (Vlijmense) kampioen. Wie het weet, mag het zeggen.

De vierde: De Lustige Trappers

Een jaar later werd er op 10 juni 1923 weer een betrouwbaarheidsrit verreden in Vlijmen. Ditmaal was de organisatie in handen van ‘De Lustige Trappers’ (de opvolger van de ‘De Vereenigde Vrienden’ ?). De route liep van Vlijmen over Helvoirt, Vught, Sint Michielsgestel, Den Bosch terug naar Vlijmen, en moest tweemaal gereden worden.

Het resultaat was als volgt: 1. Verberne (Helmond), 2. J. Staals (Eindhoven), 3. J. v.d. Kruijs (Helmond), 4. J. v.d. Loo (Woensel), 5. Vogels (Den Bosch), 6. P. v.d. Heyden (Helmond), 7. H. Swinkels (Eindhoven) en 8. V.d. Ven (Eindhoven).

Geen enkele Vlijmense renner in de uitslag te bekennen dus.

Wie en wat de ‘Wielclub te Vlijmen’ (1921), de ‘Rijwielvereniging’ (1922), ‘De Vereenigde Vrienden’ (1922) en ‘De Lustige Trappers’ (1923) geweest zijn is niet met zekerheid bekend. Maar aangenomen mag worden, dat de gebroeders Meesters in feite deze eerste Vlijmense Wielclub(s) bestierden. Bart, Jos en Willem als de eerste renners en Anton (nog een broer van Bart, waar de inschrijving voor de wedstrijd op 8 oktober 1922 was) als organisator. Na de vierde editie in 1923 zijn er in de volgende jaren geen wedstrijden in Vlijmen meer teruggevonden.

Opvolgers

Na 1934 zijn de ‘Meesters’ van het wielertoneel verdwenen en nemen andere Vlijmense coureurs de wielerguidon in handen. Bijna gelijktijdig verschijnen Henk van Overdijk (bijnaam ‘de Zuil’), Cor van Rijn en Heuveling (voornaam onbekend) op het wielertoneel. Als lid van de Oisterwijkse wielclub “Steeds Vooruit” boeken zij menig succes in talrijke trainingsritten (die dikwijls ook Vlijmen aandoen), die vanuit Oisterwijk verreden worden.

Henk van Overdijk (part.coll.)

overwinning behaalt hij nog diverse tweede en derde plaatsen.

Renner Heuveling uit Vlijmen komt in de jaren 1933, 1934 en 1935 als nieuweling aan het

Cor van Rijn (1902-1991, en waarschijnlijk een neef van Henk van Overdijk) is in de jaren 1933 en 1934 een regelmatige ‘prijnsrijder’ in de Oisterwijkse trainingsritten. Op 6 november 1933 wint hij een 54 kilometer lange rit in de tijd van 1 uur 30 minuten en 30 seconden. Naast deze

1935: Henk van Overdijk (tweede renner van rechts) aan de start op de zandbaan van Den Dungen. (part.coll.)

vertrek van een aantal Oisterwijkse trainingsritten. Op 21 januari 1935 is de overwinning voor hem. Verder is hij vooral gespecialiseerd in tweede plaatsen.

Toon van Bokhoven (de Kont) en de Herptse renner Frans van de Pol (Archief Anita Couwenberg-Schey)

Henk van Overdijk (1914-1980) is als wielrenner actief vanaf begin jaren dertig tot aan de oorlog. Ook van hem zijn vooral uitslagen bekend uit de Oisterwijkse trainingsritten, waarvan hij de winnaar is op 15 februari 1933, 17 oktober 1933, 27 oktober 1933, 30 januari 1934, 5 maart 1934, 4 juni 1934 en 18 maart 1935. Daarnaast wordt hij op 26 februari 1934 clubkampioen van 'Steeds Vooruit'. Maar ook op de talrijke wielersbaantjes in de omgeving (zoals Waalwijk, Oisterwijk, Boxtel, den Dungen) is Henk succesvol. Zo wint hij met C. Verhouden (Oirschot) als ploegmaat op 23 oktober 1933 een koppelkoers over 150 ronden op de Oisterwijkse wielersbaan. Op 30 april 1934 herhaalt hij dit kunststukje, ditmaal met J. Gene ('s-Bosch) als koppelgenoot in een ploegkoers over een uur. In 1936 wordt hij achtste in de (amateur-) Ronde van Oss, en op 10 april 1938 is Henk nog een keer de snelste in een door Swift georganiseerde tijdrit over 35 kilometer op een traject langs de Zuid-Willemsvaart.

Toon van Bokhoven (1922-??, bijnaam 'de Kont') was vooral in de oorlogsjaren actief als renner. Daarbij etaleerde hij zijn grootste vorm in het jaar 1941, toen hij uitkomende bij de nieuwelingen een Limburgse zomer beleefde. Na een vijfde plaats op 30 juni in Den Bosch,

werd hij derde op 13 juli in Elsloo, en ging hij op 21 juli met de hoofdprijs naar huis in Bunde. Op 16 augustus werd hij vijfde in Sittard, op 25 augustus zesde in Voerendaal, en op 22 september vierde in

1948: Verre achterneven: Piet Libregts (links) en Ad Meesters (part.coll.)

Kee (Cornelia) Libregts-Meesters was een nicht van Bart Meesters. (part.coll.)

Hilversum.

Later dat jaar (20 oktober 1941) werd hij nog clubkampioen bij de

Bossche wielersclub S.U.C. (Swift-Unica-Combinatie). Als amateur speelde Toon in 1942 nog een hoofdrol (zonder uitslag overigens) in het Nederlands wegkampioenschap, dat tijdens de Acht van Chaam werd verreden en werd hij vijfde in Bunde en zevende in Heerlen. In 1943 behaalde hij een derde plaats in de Veemarktronde van 's-Hertogenbosch en een dertiende stek in zijn 'thuis'-Ronde van

Vlijmen.

Na de Tweede Wereldoorlog waren de eerste Vlijmense renners Ad Meesters (1924-

1974, bijnaam de Kul) en Piet Libregts (1930-2013), terwijl een paar jaar later Tini Wolfs om de hoek kwam kijken. Ad Meesters was een zoon van Bart Meesters, terwijl de oma van Piet Libregts een nicht

1956: Gütersloh (D): In het midden, met lauwerkrans winnaar Tini Wolfs. Geheel links neef Fried Libregts (derde), daarnaast de Duitser Pankoke die tweede werd. (Archief Fried Libregts)

was van Bart Meesters. Daarnaast waren Piet Libregts en Tini Wolfs neven. Wielrennen in Vlijmen was dus echt een 'family-affair'!

In Memoriam De Dood reed mee

Als snelheidssport is wielrennen natuurlijk niet van gevaar ontbloot. Een valpartijtje zit in een klein hoekje, en kan vele oorzaken hebben: gewring in het peloton, kamikazestroken tijdens een eindsprint, overstekende toeschouwers, een klapband in de bocht, plotse wegversmallingen, een aan het zicht van de politie ontsnapte tegenligger, loslopende honden of katten, enfin, noem verder maar op. Over het algemeen komen de renners met de schrik vrij en er meestal 'alleen maar' met wat schaafwonden vanaf. Maar soms gaat het goed mis, en worden renners lang en soms levenslang uitgeschakeld. En heel, heel soms rijdt ook de dood mee in het peloton. Een paar Vlijmense renners ontkwamen niet aan het noodlot en moesten hun sport met de dood bekopen.

Zo verongelukte Vlijmense Toontje van Schijndel (de Zak) dodelijk op zondagmorgen drie december 1950 tijdens een trainingsrit van de Tilburgse wielervereniging 't Abbatoir. In slecht weer werd de allround-sportman door de sneeuwval verblind. Hij reed op de Markt van Oirschot op een paardentrailer en overleed ter plekke. Naast het wielrennen deed Toon ook aan voetballen, hardlopen en boksen. In de oorlogsjaren werden er in Vlijmen in café De Witte (zaal Toonkunst) regelmatig bokswedstrijden gehouden, waarin diverse Vlijmenaren uitkwamen. Naast Toon van Schijndel waren het Fitters, Kuijs, Van Oyen, Beekmans, Lammers, Van Beijnen en Vismale, die van Vlijmen een boksclavie maakten, die zelfs een heuse bokssclub had: SSS (Sport Staalt Spieren). Vooral de prestaties van

Jules Vismale (1911-1991), die in 1942 Brabants kampioen werd en in een

gelijkopgaande partij over drie ronden in de finale van het Nederlands Kampioenschap van 1943 nipt op punten verloor van de Rotterdammer Van de Reijden, maakte dat Vlijmen voordat het wielerdorp werd, allereerst een boksdorp was.

Wout van Heel (1942-1964) was lid van de Vlijmense wielclub De Zwaluw toen hij eind februari 1964 het leven liet. Het jonge talent uit Rossum zette aan het einde van een training een sprintje in op de Zaltbommelse brug, toen plotseling zijn ketting brak. Hij sloeg voorover van zijn fiets en brak zijn nek.

Wout van Heel in actie (Archief Fried Libregts)

BOKSEN — Wedstrijden te Hilversum, —
De gisteren in „De Karseboom” georganiseerde bokswedstrijden mogen wederom geslaagd heeten. Van de zes Hilversummers, die in den ring kwamen, hadden er vier succes. De uitslagen waren:
Middengewicht: Enkelaar w.o.p. van Brander, Amsterdam; Bogaards (Amsterdam) w.o.p. van G. Teunissen (Hilversum).
Lichtgewicht: v. d. Berg (Hilv.) int. van Gouwerok (A'dam) door opgeven in de 3e ronde; Magniont (H'sum) w.o.p. van Langkemper (A'dam); Brummer (A'dam) w.o.p. van Poppe (A'dam).
Vlieggewicht: Meurer (H'sum) wint door techn. knock out van Tito (A'dam); Seur (A'dam) w.o.p. van v. Schijndel (Vlijmen).
Vedergewicht: Dieperink (A'dam) w.o.p. van Tienkema (A'dam).
Weltergewicht: v. Os (H'sum) en Broere (A'dam), onbeslist; Vismale (Vlijmen) w.o.p. van Walraven (A'dam).
Stijlprijzen: 1. Dieperink; 2. Brummer; 3. Meurer.

In de Oorlogsjaren had Vlijmen een heuse bokssclub, waarvoor onder andere Toon van Schijndel en Jules Vismale uitkwamen. (De Gooi- en Eemlander 28-2-1944)

Een aantal jaren werd tijdens de Ronde van Vlijmen de 'In Memoriam Wout van Heel trofee' verreden. Door in 1970 en 1971 twee keer opeenvolgend te winnen veroverde Guus Zantingh definitief deze beker, en verdween de herinnering aan een talentvolle jonge renner, die net als de eerder genoemde Toon van Schijndel veel te vroeg overleed.

1932: Nog een beeld uit de Ronde van Brabant voor beroepsrenners. Achterblijvers trekken op de Wolput door Vlijmen, met op de achtergrond de R.K. kerktoeren. (DVD familie Mommersteeg)

Bronnen :

- Stadsarchief 's-Hertogenbosch, Provinciale Noord Brabantsche Courant-Het Huisgezin.
- Een halve eeuw Wielersport, 1867-1917, George J.M. Hogenkamp.
- Archief Koos van Winden (Rijwiel en Motor Orgaan, De Fiets, Sport-Echo).
- Archief Frans Nederkoorn.
- Archief Henk Mees.
- Archief Fried Libregts.
- Archief Anita Couwenberg-Schey.
- Koninklijke Bibliotheek, Nieuwe Tilburgse Courant.
- StreekArchief Heusden, www.salha.nl
- DVD familie Mommersteeg
- Fietste Gij, 2013, Bert Meijs, Heemkundekring Onsenoort.
- Foto's Ad van Kessel.